

ringsmønster et problem, og det var især borgmestrene på Vestegnen, som råbte op og sagde: Vi kan ikke løfte den her opgave længere, det er for voldsomt. Det var et problem, og det er nu faktisk lykkedes at få styr på den indvandring, få ændret det ægteskabsmønster, og formålet har jo været at sikre et meget bedre grundlag for, at vi kan håndtere integrationen i Danmark, så vi kan sikre, at integrationen lykkes i Danmark.

Kl. 13.35

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg bliver så nødt til at få ministeren til at svare på det helt enkle spørgsmål: Kan man ud fra de tal, vi har i dag, sige noget om, hvor mange mennesker der tager til udlandet for at blive gift med den, de nu ønsker at blive gift med? Kan man sige noget om, hvor mange mennesker det drejer sig om, altså folk, der bor i Danmark, og som bliver nødt til at tage til udlandet, f.eks. over på den anden side af Sundet, for at blive gift? Fremgår det nogen steder, hvor mange der gør det?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nej, vi fører ikke register over, hvilke ægteskaber der bliver indgået i resten af verden.

Formanden:

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for et sidste spørgsmål.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

På baggrund af det svar kunne jeg godt tænke at vide: Kan man på baggrund af de tal, der er her, sige noget om, om der bliver indgået flere, det samme antal eller færre ægteskaber blandt folk, der har opholdstilladelse i Danmark, som man kan betegne som tvangsægteskaber? Kan man sige noget som helst om det tal?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Vi har jo haft den diskussion mange gange før. Altså, det er meget svært at føre registre over tvangsægteskaber, fordi det ikke er så letoplyseligt. Det er også ret svært at føre register over tvangsægteskaber, som ikke bliver gennemført.

Men ud fra den statistik, vi kan se her, hvor et ægteskabsmønster er blevet brudt, er jeg – også ud fra de meldinger, jeg får fra især piger, når jeg er ude – ikke i tvivl om, at 24-års-reglen har sin effekt. 24-års-reglen giver de unge muligheden for at få ro til at færdiggøre en uddannelse og blive det ældre og dermed mere modne til at modstå et pres, der måtte være fra forældrene,

fra familien til at indgå et ægteskab, de ikke er interesseret i. Jeg er ikke i tvivl om, at 24-års-reglen virker.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 13

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil godt fortsætte i samme spor, for det er jo sådan set en positiv udvikling for integrationen, at vi oplever, at flere gifter sig med folk, der bor her i landet; det er ganske udmærket.

Problemet er jo selvfølgelig, at hvis man vil diskutere effekten af 24-års-reglen, er man nødt til at se på alle effekterne. Derfor må man også forholde sig til, at det jo er 24-års-reglen, der gør, at danske statsborgere ikke nødvendigvis kan regne med at kunne bo her i landet med den, de nu bestemmer sig for at gifte sig med, og at de må leve i landflygtighed.

Men det, som egentlig var argumentet for 24-års-reglen, var jo, at man ønskede at forhindre tvangsægteskaber. Derfor vil jeg gerne spørge, hvor i rapporten fra Danmarks Statistik man kan blive klogere på, om det er lykkedes.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Som jeg også sagde til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, er det meget svært at føre statistik over tvangsægteskaber, det er jo ikke sådan noget, folk sådan lige oplyser. Men 24-års-reglen har uden tvivl haft sin effekt.

Vi har i regeringen, fra den her regel blev indført, jo mødt det med åben pande og sagt: Ja, den kommer også til at ramme nogle, som den ikke umiddelbart havde til hensigt at ramme. Men når vi laver lovgivning her i Folketinget, og det håber jeg jo at hr. Morten Østergaard er enig med mig i, er vi nødt til at sikre en regel, hvor alle er lige for loven, og som ikke diskriminerer.

Regeringens vurdering er, at denne 24-års-regel i de her år er nødvendig, og hvis hr. Morten Østergaard følger lidt med i, hvad der så sker i det øvrige Europa, også i diskussionen om, hvilke redskaber vi kan bruge for at dæmme op for tvangsægteskaber, vil han vide, at der er flere og flere lande, som taler om at hæve grænsen – mange EU-lande er begrænsede af en 21-års-regel. Det er sket i Holland, de diskuterer det i Norge, de diskuterer det i Tyskland, bare for at nævne nogle eksempler.